

அதனால், பதேத்தியால் எளிதில் என்னுடன் தொடர்புகொள்ள முடிகிறது. அவளிடம் ஒரு ஐபடேயும் இருக்கிறது. அதனுடன் அவள் பொழுதகை கழிப்பது தொடர்பாகத்தான், அவளாக்கும் தாய், தகப்பனாக்கும் இடையில் சச்சரவாக்களும் வரும்.

நான் அங்கு நிற்கும் போது இச்சச்சரவா வந்தால், எனது சிலைத்தை நாடி பதேத்தி உச்சத்திற்குச் சிலைவாள். ஒருநாள் ஐபடே விவகாரத்தினால், முப்பத்திரண்டுவயதான தாய்க்கும் (மகனாக்கும்) ஆறுவயதான மகனாக்கும் (பதேத்திக்கும்) பெரிய வாகவாதம் வந்துவிட்டது.

எனது மகள், பதேத்தியின் வசமிருந்த ஐபடே இழுத்துப்பறித்துச் சின்று எங்கோ ஒளித்துவைத்தாள். பதேத்தி அழுது புரண்டாள்.

ஓடிச்சின்று அவளைத்தக்கிக்கண்ணீர் ரதைத்துடதைது, தறேறினனே. அவளை ஆறுதல்படுத்துவதற்காக எனது மகளை ஏசினனே. அதனால் உற்சாகமடந்த பதேத்தி, தாத்தா உங்கட Daughter ஐ Bin இலபே போடும் எனறாளே பார்க்கலாம், எல்லாரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தோம். சில நிமிடங்களில் தாய், அவளாக்கு பிடித்தமான சீஸ்துண்டங்களகைகொடுத்துதும் சமாதானமாகிவிட்டாள்.

நானும் மனவியும் அங்கு நிற்கும் வளைகளில் எமக்கள் ஏதும் சச்சரவா வந்தால், இடையில் புகுந்து சமாதான நீதிவான் வலையும் பார்க்கும் சிலைப்பதேத்தி அவள். அவளது மழலகைக் கரலை நினதைது நினதைது ரசிப்போம்.

தமிழும் ஆங்கிலமும் சரளமாக பசேும் பதேத்தி, திடீர் ரினன்று ஒருநாள் மாலையில் என்னை தொலைபசேயில் தொடர்புகொண்டாள்.

அந்தநேரம் எனது மகள், தனது வலை முடிந்து பதேத்தியை பாடசாலையால் அழைத்துவந்திருக்கும் வளை எனபதை புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

“தாத்தா ஓங்களோட அம்மாபசேவணும். புறவா நான் பசேவனே.” என்றாள். பிறகு எனபதை தான் அவள் தனது மழலையில் புறவா என்கிறாள். பாறாங்க எனபதை பாங்க

என்பாள் .

“ அப்பா, உங்கட சலெல்லப்பதே திகக்கு ஸ்கூலில் ஒரு வீட்டு வலேலை கொடுத்து இருக்கிறாங்க. அவள் சில களேவிகள் கடைபாள். அதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லவணேட்டும். உங்கள் பதிலை அவள் தனது கொப்பியில் எழுதுவாள். ஓகே, சரியா....? தாத் தாவுடன் பசேங்க.”

மகளின் கதைத் தொலைபசே பதேத்தியிடம் கமைறியது.

“ தாத் தா, Some Questions...? “

“ ஓகே சலெல்லம்... களேங்க...”

“ தாத் தா நீங்கள் உங்கட ஸ்கூலுக்கு எப்படி போனீங்கள்? “

“ நடந்து போனனே. “

“ ஓகே. பொறுங்க எழுதிட்டு கடைகிறன். ஓகே எழுதிட்டன். தாத் தா, உங்கட Favourite விளையாட்டு என்ன..? “

“ கிரிக்கட். “

“ ஓகே. உங்கட வீட்டில் ரிவி இருந்திச்சா...? “

“ இல்லையம்மா. நான் பபிக்கும் காலத்தில் எங்கட நாட்டுக்கு ரிவி வரவில்லை. “

“ ஓகே. தாத் தா.. ரீவி இரிந்திச்சா... இல்லையாதான் களேவி தாத் தா... ஓகே. “

சரிதான் அவளது களேவிக்கு மாத் திரம்தான் பதில் சொல்லவணேட்டும் என என்னை சூதாரித்துக்கொண்டனே.

“ ஓகே தாத் தா. தாங்ஸ்.”

“ அவ்வளவுதானா Questions...? “

“ யஸெ தாத் தா. தனேஸ். கமிங் வளெளிக்கிழமை ஈவினிங் வாரீங்கதானே...? “

“ ஓ யஸெ வருவனே. “

“ வரோனும். பிளீஸ். அம்மாவும் அப்பாவும் விசிட்டிங் போறாங்க. நீங்களும் பாட்டியும் தான் என்னோட இருக்கோனும். எனக்கு கதை சொல்லோனும். ஓகே. “ எனச் சொன்னவள், கதைத் தொலைபசேயை துண்டிக்கும் முன்னர் ஆங்கிலத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளினால் உருகிப்போனனே.

“ I miss You Thaatha. “

பதே திக் கு உறுதிமொழி வழங்கியவாறு அந்த வளெளிக் கிழமலை மாலையில் வழக்கம்போன்று நபற்றி எழுபத்தியைந்து கிலோ மீற்றர் திரமர் ரயிலில் பயணித்து மகள் வசிக்கும் ஊருக்குப்போனோம்.

மகள் ரயில் நிலையத்திற்கு அழைத்துச்செல்ல காரில் வந்திருந்தாள். காரின் பின் ஆசனத்தில் குழந்தைகளுக்கான ஆசனத்தில் பதே தி இரூந்தாள்.

என்னையும் மனவியையும் கண்டதும் அவளது முகத்தில் குதபுகலம் மலர்ந்தது. ரயில் பயணம் எப்படி? என்று மனவியைப்பார்த்து வழக்கமான களே விகளூடன் உரையாடலைத் தொடங்கினாள்.

மனவை அவள் அருகில் அமர்ந்து தனது ஆசனத்தின் பில்டை பிணைத்தாள். முன் ஆசனத்தில் மகளின் அருகிலிருந்த நான் சீ ட் பில்டை அணிய மறந்துவிட்டேன். மகளின் காரில் சீ ட் பில்ட் அணியாததற்கான எச்சரிக்கை சமிக்ஞை ஒலி எழுந்தது.

“தாத்தா சீ ட் பில்டை போடாங்க. இல்லாட்டி, புறவூ அம்மாதான் ஃபனை கட்டோனும் தாத்தா.”

“வெரி சொறி அம்மா. போடாறன்.” சீ ட் பில்டை அணிந்ததும் மகள் காரை எடுத்துள்ளாள்.

“வெரி குட் தாத்தா.”

அன்று மாலையையாங்கிவரும் வளையையில் தாயும் தகப்பனும் வளையே புறப்பட்டாச்சென்றதும், தாலகை காட்சியில் நான் மாலையே நேசசெய்தியை பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். மனவை அவளுக்கு சிற்றுண்டி செய்து கொடுத்தாள்.

அதனை ஒரு சிறிய தட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு வந்த பதே தி என்னருகில் அமர்ந்தாள். அவளது மறறும் ஒரு கரத்தில் அவளது பாடசாலையிற் சிக்கொப்பி. தனது கைவண்ணத்தில் ஒரு தாத்தாவையும் பதே தியையும் அதன் ஒருபக்கத்தில் வரநை திருந்தாள்.

அதன் அருகில் என்னுடன் நடத்திய உரையாடலை களே வி – பதிலாக ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்தாள். ஆசிரியை Very good என்று எழுதி சான்றிதழ் கொடுத்து தது பதே திக் கு பெருமிதம்.

அவளது தலையை தடவி, உச்சிமேலேந்தேன். தாலகை காட்சியில் செய்தி ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

“தாத்தா, உங்கட ிரீ லங்காவில் ரீ வி இல்லையா...?”

“நான் பதிக் கிறபோது இல்லையம்மா.”

“ஓங்கட்ட காரும் இல்லையா...?”

“இல்லையம்மா.”

“ ிரீ லங்காவில் காரும் இல்லையா..? “

“ இருந்திச்சி. எங்களிடத்தான் இல்லை. “

“ ஸ்கூலுக்கு நடந்தாபோனீ ங்க....? உங்கட கால் நோவூச்சுதா...தாத்தா..? “

சடாரனெ ஆசனத்திலிருந்து இறங்கி, எனது கால்களைத் தடவி “ பாவம் தாத்தா” என்றாள்.

எனது கண்கள் கலங்கிவிட்டன.

சுதாரித்துக்கொண்டு அவளைத் தூக்கி மடியில் அமர்த்தி கொஞ்சினேன்.

“ நானும் நடந்துதான் போனேன். பாட்டியும் உங்கட அம்மாவும் அப்பாவும் ிரீ லங்காவில் நடந்துதான் ஸ்கூல் போனாங்க. நடக்கிறது நல்ல Exercise தானே சலெம்மம். “

“ தாத்தா, அங்கே நீ ங்க ஸ்வமிங் கிளாஸ் போகல்லையா..? “

“ இல்லையம்மா. “

“ ஏன்...? “

“ அங்கே, இங்க இருக்கிறது போல நான் பிடிக்கும் போது இருக்கவில்லை அதுதான். “

“ உங்களுக்கு எது பிடிக்கும் ிரீ லங்காவா..? அலுஸ்திரேலியாவா...? “

“ எனக்கு இரண்டும் பிடிக்கும். எங்கட Mother Land. பிடிக்கும் தானே...? “

“ தாத்தா, எனக்கு Mother Land அலுஸ்திரேலியா. ஓங்களுக்கு ிரீ லங்கா. என்னடோட டான்ஸிங் கிளாஸ் வரும் தஷேனாட அப்பா அம்மாவுக்கு பாக்கிஸ்தான். ஸ்வமிங் கிளாஸ் வரும் மெடியின் அப்பா அம்மாவுக்கு இத்தலி. என்னடோட கிளாஸ் ல பிடிக்கும் அகமட்டின் அப்பா அம்மாவுக்கு லபெனான். தமிழ் ஸ்கூலுக்கு வரும் சரணயாட அப்பா அம்மாவுக்கு இந்தியா. வெறி நைஸ் என்ன தாத்தா...?! “

எல்லா நாட்டினிரும் பரஸ்பரம் புரிந்துகொண்டு வாழும் பல்தசீய கலாசார நாட்டில் புகலிடம் பெற்றிருக்கும் எனக்கு, இரண்டு மொழிகள் பசேம இனங்கள் வாழும் தாய்நாட்டில் ஏன் புரிந்துணர்வு இல்லாமல் போனது என்ற ஏக்கம் வந்தது.

சிறுண்பியை சாப்பிட்டு முடித்ததும், வெறும் தட்டத்தை எனக்கு காண்பித்த பதேதி, “ தாத்தா Finished.” என்றாள்.

எங்கள் தாயகத்தில் முடிவுக்கு வருவதற்கு இன்னும் பல பிரச்சினைகள் இருப்பதாக மனதிற்கு பட்டது.

00000000 : 000000000000 000000000000

Written by - மூருகபதி

Wednesday, 20 May 2020 08:04 - Last Updated Wednesday, 20 May 2020 08:12

---

letchumananm@gmail.com